

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

SSN Paweł Wiliński (sprawozdawca)

w sprawie skazanego **Ł. B.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu 19 listopada 2025 r.,

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego

z dnia 25 lipca 2025 r., sygn. akt IV KO 31/25,

o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania

wobec jego oczywistej bezzasadności,

na podstawie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 3 zd. 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę wniosku skazanego o wznowienie postępowania przekazać Sądowi Najwyższemu do ponownego rozpoznania.

Małgorzata Wąsek-Wiaderek

Jarosław Matras

Paweł Wiliński

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 25 lipca 2025 r., sygn. akt IV KO 31/25, w osobie SSN Stanisława Stankiewicza, odmówił przyjęcia wniosku skazanego **Ł. B.** o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 15 czerwca 2023 r., sygn. akt II AKa 50/23, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 19 stycznia 2023 r., sygn. akt II K 110/22, wobec jego oczywistej bezzasadności.

Na to postanowienie zażalenie wniósł skazany, podnosząc kwestię nienależycie obsadzonego składu orzekającego Sądu Okręgowego w Olsztynie w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. z uwagi na zasiadanie w nim sędziów X. Y. i X.1 Y.1, powołanych w procedurze przed upolitycznioną Krajową Radą Sądownictwa. Wniósł o pozytywne rozpatrzenie jego zażalenia.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniesione zażalenie skutkowało uchyleniem zaskarżonego postanowienia i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania, gdyż zostało wydane ono przez sąd nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Zaskarżone postanowienie zostało bowiem wydane przez Sąd Najwyższy w składzie jednoosobowym, w którym zasiadał SSN Stanisław Stankiewicz, powołany na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej na skutek rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa (dalej: KRS), której kształt został określony ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 3). Sąd Najwyższy w składzie obecnym nie ma wątpliwości, że uchwała połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. obowiązuje i wiąże wszystkie składy Sądu Najwyższego, w świetle przedstawionej tam wykładni, podzielonej również w uchwale 7 sędziów SN z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. akt I KZP 2/22. Skoro zatem zaskarżone postanowienie o odmowie przyjęcia wniosku Ł. B. o wznowienie postępowania zostało wydane przez Sąd Najwyższy w składzie, w którym zasiadał SSN Stanisław Stankiewicz, to stosownie do uchwały trzech Izb SN, jak również uwzględniając argumentację wyrażoną przez Europejski Trybunał Praw Człowieka w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 lipca 2021 r. w sprawie Reczkowicz przeciwko Polsce (skarga nr 43447/19), w wyroku z dnia 18 listopada 2021 r. w sprawie Dolińska-Ficek i Ozimek przeciwko Polsce (połączone skargi nr 49868/19 i 57511/19) oraz w wyroku z dnia 3 lutego 2022 r. w sprawie Advance Pharma sp. z o.o. przeciwko Polsce (skarga nr 1469/20), uznać należało, że orzeczenie to jest obarczone wadą w postaci nienależytej obsady sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (zob. postanowienie SN z dnia 12 kwietnia 2022 r., sygn. akt V KZ 64/21, postanowienie SN z dnia 23 listopada 2022 r., sygn. akt II KZ 39/22).

Zauważyć ponadto należy, że już w treści wniosku o wznowienie postępowania wnioskodawca wyraźnie wskazywał, że sędziowie wyznaczeni do

prowadzenia jego sprawy byli wadliwie powołani i nie byli w związku z tym uprawnieni do orzekania. Sąd Najwyższy, w składzie którego zasiadał SSN Stanisław Stankiewicz, całkowicie zignorował tę argumentację (wyraźnie zaznaczonej również w zarządzeniu Przewodniczącego Wydziału, k. 13 akt SN), przystępując do rozpoznania wniosku o wznowienie postępowanie i rozstrzygając w ten sposób niejako we własnej sprawie. Sąd ten ponadto w ogóle nie ustosunkował się w pisemnych motywach rozstrzygnięcia do tej ważkiej części rozpoznawanego wniosku dotyczącej zagadnienia bezzwzględnej przyczyny odwoławczej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł o uchyleniu zaskarżonego postanowienia i przekazaniu wniosku Ł. B. o wznowienie postępowania Sądowi Najwyższemu do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Najwyższy, w prawidłowo obsadzonym składzie orzekającym, ponownie przeanalizuje wniosek skazanego o wznowienie postępowania, w tym również w odniesieniu do wystąpienia bezzwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

[J.J.]

[r.g.]

Małgorzata Wąsek-Wiaderek

Jarosław Matras

Paweł Wiliński